

NEEDCOMPANY BILLY'S VIOLENCE

Zaterdag 20 januari 20u in de Schouwburg - Duur: 120 min. zonder pauze – Inleiding om 19u15 door Elke Janssens

Billy's Violence

In 'Billy's Violence' onderzocht tekstschrijver Victor Afung Lauwers tien tragedies van Shakespeare en herschreef hij ze tot gewelddadig liefdevolle, intieme dialogen waarin de vrouw centraal staat, ontdaan van elke historische referentie, van elke anekdotiek.

Erwin Jans: "Zo brutaal uitgebeend en provocerend afgestroopt is Shakespeare wellicht nog nooit. Obsceen, hard en poëtisch. *Words. Words. Words.* Maar er blijven nauwelijks nog woorden over. Alleen sommige highlights. Herkenbare poëzie - Shakespeare citaten - die even als een bliksem tegen een donkere nacht flitst en even snel weer verdwijnt. Net lang genoeg om het landschap te herkennen, maar te kort om de weg te vinden. Wanneer het doek valt over tragedies van Shakespeare, is de orde teruggekeerd. Over een berg lijken daalt de rust van het evenwicht opnieuw neer.

In wat daaraan voorafgaat - het eigenlijke stuk - wordt een breuk met alle morele regels geënceneerd, een diepe scheur in het sociale weefsel, een exces van agressie en geweld. Is die overschrijding alleen nodig om de noodzaak van de wet des te overtuigender te bewijzen? Of bevat het geweld zijn eigen inzicht? Zijn eigen waarheid? En welke is dat dan?"

Wat betekent geweld in kunst vandaag de dag? Waarom kijken we er zo graag naar? Wordt geweld vandaag anders bekeken dan in de 16de - 17de eeuw?

Shakespeare is de meest gelezen en gespeelde auteur uit de wereldgeschiedenis. Toch zijn vele teksten van de bard haast onspeelbaar door het geweld, de vrouwenhaat, de gruwel en het racisme. 'Billy' (zoals schrijfbroeder Christopher Marlowe de Bard genoemd zou hebben) schreef destijds gruwel-scènes in zijn stukken bij wijze van crowdpleasing.

Jan Lauwers: "Ik denk dat je nu juist wél die klassiekers moet spelen en bestuderen, om te bekijken: is onze maatschappij wezenlijk veranderd? Is onze maatschappij gewelddadiger dan vroeger? Shakespeare wilde publiek in zijn theater, maar op straat in London waren er hondengevechten en martelingen. Vrouwen werden verbrand op de pleinen, openbare executies vonden plaats. Dit waren grootse feesten die veel mensen op straat bijeen brachten en Shakespeare moest onder meer seks en geweld gebruiken om het publiek naar zijn theater te lokken. Het is een beetje zoals Quentin Tarentino, maar Tarantino is nog een koorknaap in vergelijking met wat Shakespeare aan brutaliteiten bijeen schreef.

Ik ben er van overtuigd dat we een andere manier van denken moeten vinden die laat zien dat alle mensen tegen geweld zijn. We denken dat iedereen slecht is, maar dat is niet waar. De meerderheid is niet gewelddadig; er heerst grote solidariteit. Als we teruggaan in de geschiedenis – en daarbij kom ik steeds Shakespeare en zijn tragedies tegen - dan is er misschien iets te vinden".

Zoon Victor Lauwers strippte tien Shakespearetragedies van tekst en personages, tot telkens één man en vrouw overbleven. De tien hoofdstukken zijn op zichzelf staande werelden, met een volstrekt eigen verbeelding. De regie van vader Jan Lauwers en de bezwerende performance van de acht spelers laten zich vooral intuïtief begrijpen. Het geweld is niet langer het glijmiddel, maar de kunsttaal zelf, losgezongen van Shakespeares originelen en zo gedetailleerd dat het grote podium een intieme ruimte wordt.

"Na twee uur Shakespeareaans geweld blijft evenwel de vraag wat Needcompany nu precies wil zeggen. Dat geweld van alle tijden is, dat gruwel prachtig kan zijn en bruutheid komisch?

Misschien onthouden we van 'Billy's Violence' vooral dat theater baat heeft bij gewelddadigheid en choqueren, waarschuwingen of niet. En dat dat voor Shakespeare evenzeer gold als voor Jan Lauwers." De Morgen

Needcompany

Needcompany is een kunstenaarshuis dat in 1986 werd opgericht door kunstenaars Jan Lauwers en Grace Ellen Barkey. Sinds 2001 is kunstenaar Maarten Seghers meeverbonden aan het kunstenaarshuis. Als sinds het begin profileert Needcompany zich als een internationaal, meertalig, vernieuwend en multidisciplinair gezelschap waarbij de drie kunstenaars centraal staan.

Pers

“Needcompany verkapt tien Shakespeare-tragedies tot een fenomenale geweldballade.” ★★ ★ De Standaard

“William Shakespeare was een beetje de Quentin Tarantino van z'n tijd”, zei een Shakespeare-kenner in deze krant. ‘Billy’s Violence’, de nieuwe voorstelling van Needcompany, bewijst dat door een tiental gewelddadige scènes van de Bard op een rij te plaatsen. Vader Jan Lauwers (regie) en zoon Victor (tekst) slalommen van actiekomedie naar gruwelijke tragiek in een voorstelling die altijd verrast.” De Morgen, rubriek ‘allerbeste wat op het podium te zien is’.

CREDITS

Tekst: Victor Afung Lauwers – **Muziek:** Maarten Seghers - **Regie, set, kostuums:** Jan Lauwers - **Met:** Nao Albet, Grace Ellen Barkey, Gonzalo Cunill, Martha Gardner, Romy Louise Lauwers, Juan Navarro, Maarten Seghers, Meron Verbelen – **Dramaturgie:** Elke Janssens, Erwin Jans – **Lichtontwerp:** Ken Hioco - **Techniek en productie:** Marjolein Demey, Ken Hioco, Tijs Michiels - **Assistent kostuum en props, boventiteling:** Nina Lopez Le Galliard – **Productie:** Needcompany - **Coproductie:** Festival Grec de Barcelona, Teatre Nacional de Catalunya, Teatro Español y Naves del Español en Matadero, Teatro Central (Sevilla, Spanje), Les Salins - Scène Nationale de Martigues, Cultuurcentrum Brugge – **Tax Shelter financiering** BNP Paribas Fortis Film Finance VN/SA – Gerealiseerd met de steun van de Tax Shelter van de Belgische Federale overheid en de Vlaamse overheid
Taal: Engels / Spaans – **Boventiteling:** multilinguaal

WAT KOMT

EDOUARD LOUIS & MILO RAU / NTGENT & IIPM // THE INTERROGATION

Donderdag 21 maart om 20u – Inleiding om 19u15

Een fundamentele ode aan het twijfelen en falen door de controversiële regisseur Milo Rau en de Franse bestsellerauteur Édouard Louis.

Kan je iemand anders worden dan je bent? Eddy Bellegueule deed het. Hij vertrok van een klein Noord-Frans dorp naar Amiens om er een theateropleiding te volgen. Vandaaruit ging hij naar Parijs om er Édouard Louis te worden. Zijn boeken worden geprezen en zijn stem in het Franse politieke en intellectuele debat klinkt luid. Maar is hij gelukkig?

Lichtvoetig en met humor trippelen we door het leven van Louis. In een voortdurende gedachtewisseling over theater en werkelijkheid, mislukking en transformatie, fictie en waarheid, over worden en zijn.

“Een bijzonder boeiende voorstelling met uitstekend acteerwerk en een subtiele regie.” PZAZZ

DE HOE // ANALOOG

Donderdag 28 maart om 20u

Toen Willem de Wolf als docent aan KASK Gent de klas binnenstapte, dacht hij even zichzelf te zien 35 jaar geleden. In Louis Janssens herkende hij dezelfde gretigheid en ambitie, dezelfde in bravoure verpakte onzekerheid. Zelfs die hele slungelachtige gestalte met suggestieve haarlok die nonchalant over het voorhoofd hing, was bijna Willem.

Andersom herkende Louis zich ook in Willem. Als iets dat je zou kunnen worden, ook al wil je het misschien niet. Zogenaamd volwassen, ervaren, met in gelatenheid verpakte onzekerheid.

Wat zie je eigenlijk, als je jezelf in de ander ziet? Een voorstelling als een grote open vlakte waarin Willem terugblijkt en vooruit kijkt en Louis vooruitblijkt en terug kijkt. En ergens in dit kluwen van blikrichtingen kijken ze elkaar op een gegeven moment natuurlijk aan. De Koe werd De Hoe met een topvoorstelling!